

Nedsættelsen af et Udvalg, hvis Betænkning indkom kort før Sessionens Slutning. Lovudkastet, saaledes som det nu forelægges for dette Thing, er væsentlig overensstemmende med det oprindelig forelagte Lovudkast, hvori dog er optaget adskillige, af Landstingets Udvalg foreslaaede Ændringer; der er kun søiet meget lidet Nyt til, som Ministeriet ved Lovudkastets gjentagne omhyggelige Overveielse har fundet ønskeligt eller nødvendigt.

Til dette Lovudkast om Bestyrelsen af Veivæsenet m. m. slutter sig det andet Lovudkast angaaende Foranstaltninger i Anledning af Hovedlandeveienes Henlæggelse under Amtsraadenes Bestyrelse. Dette sidste Lovudkast indeholder egentlig kun Bestemmelser af forbigaaende Betydning og er, som ogsaa Lovens Titel viser, kun foranlediget ved Hovedlovforslaget. Det er ikke blevet anseet for rigtigt at optage disse aldeles transitoriske Bestemmelser i selve Hovedloven, som jo vil have en vedblivende Betydning. Ogsaa disse tvende Lovforslag, hvis Betydning Thinget vistnok ikke vil miskende, maa jeg paa det Bedste anbefale til Thingets omhyggelige og saavidt muligt hurtige Behandling.

Formanden: Exemplarer af Lovforslagene ville blive omdeelte.

Efter Dagsordenen forelagde Indenrigsministeren fremdeles „Udkast til Lov angaaende Ophævelse af Skovtvangen m. m.

Indenrigsministeren: De nu gjældende Bestemmelser om Skovdriften lægge ikke alene større Vaand paa den enkelte Skov ejer, end Almeenvellet fordrer, men de hindre ogsaa, hvad der vel maa ansees for noget endnu væsentligere, den bedst mulige Afbenyttelse af Landets Kræfter, idet Skovdriften nu ved Lovens Tvang er henviist til Arealer, der vilde finde en langt mere indbringende Anvendelse til andet Brug. Seg behøver neppe at minde det ærede Thing om, at de nuværende Bestemmelser om Skovdriften ere fra Begyndelsen af dette Aarhundrede og findes væsentlig samlede i Forordn. af 27 Septbr. 1805. Uden at ville kritisere disse Bestemmelser, som muligvis ret

vel passede paa deres Tid, troer jeg at turde gjøre Regning paa, at det ærede Thing vil erkjende, at disse Bestemmelser kun lidet svare til den nu almindelig anerkjendte Ret for enhver Eier at benytte sin Eiendom, som ham bedst tykkes indenfor de Grændser, som Almeenvellet tilstøder.

Formanden: Exemplarer af Lovforslaget ville blive omdeelte.

Efter Dagsordenen forelagde Indenrigsministeren endelig: „Udkast til Lov angaaende Forandring i Lov angaaende Foranstaltninger til Huusdyr, og især Hesteavlens Fremme af 23de Januar 1862 og

„Udkast til Lov om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet som Borgemeester og Auktionsdirecteur i Aarhus.“

Indenrigsministeren: Idet det behøvede Hans Majestæt allernaadigst at nægte sit Samtykke til den i Rigsdagens 17de Session vedtagne Lov om Nedlæggelse af Stamstutteriet, beordrede han samtidig Indenrigsministeren til at forelægge Forslag for den næste sammentrædende Rigsdag om en anden Organisation af Sutteriet. Det er dette Lovforslag, som jeg herved har den Ære at forelægge for det ærede Thing.

Lovudkastet om Vederlag for Contoirudgifter til Embedet som Borgemeester og Auktionsdirecteur i Aarhus er aldeles overensstemmende med et lignende af dette Thing i 17de Session vedtaget Lovudkast. Lovudkastet blev vedtaget ved tredie Behandling af Folkethinget i denne Skikkelse, men naaede ikke at blive færdigt i Landstinget.

Formanden: Exemplarer af disse Lovforslag ville ogsaa blive omdeelte.

Man gif derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Afgjørelse af Formandens Forslag til Nedsættelse af et Udvalg til Valgbevæges Prøvelse.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges Formandens Forslag.